ारणे तेजसः प्रभो । समर्था सकला पृथ्वी बहुधा सृज्यतामयं ।
भागे चापि प्रकल्पिते । भगवन्तं तथेत्याह ब्रह्माणमनिलोजसं ।
स्मयंश्च पिनाकधृक् । अवाप च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः ।
हुधा व्यसृजत्तदा । शान्त्यर्थं सर्व्वभूतानां शृणु तत्रापि पुत्रक ।
ा पर्व्वतानां शिलाजतु । अपान्तु नीलिकां विद्यान्निर्म्मोकं भुजगेषु च । १०२९०
ूषरं पृथिवीतले । पशूनामपि धर्म्मज्ञ दृष्टिप्रत्यवरोधनं ।
खोद्भिदश्च वर्हिणां । नेत्ररोगः कोकिलस्य ज्वरः प्रोक्तो महात्मना ।
र्व्वेषामिति नः श्रुतं । शुकानामपि सर्व्वेषां हिक्किका प्रोच्यते ज्वरः ।
भो ज्वर इहोच्यते । मानुषेषु तु धर्म्मज्ञ ज्वरो नामैष भारत ।
ध्ये चाविशते नरं । एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरो नाम सुदारुणः । १०२९५
वैप्राणिभिरीश्वरः । अनेन हि समाविष्टो वृत्रो धर्म्मभृतांवरः ।
मै वज्रमवासृजत् । प्रविश्य वज्रं वृत्रञ्च दारयामास भारत ।
हायोगी महासुरः । जगाम परमं स्थानं विष्णोरमिततेजसः ।
जगद्व्याप्तमभूत्तदा । तस्माच्च निहतो युद्धे विष्णोः स्थानमवाप्तवान् ।
वरस्य महतो मया । विस्तरः कथितः पुत्र किमन्यत्प्रब्रवीमि ते । १०३००
पठेत्सदा यः सुसमाहितो नरः । विमुक्तरोगः स सुखी मुदा युतो लभेत कामान् स यथा

ान्तिपर्व्वणि मोक्षधर्म्मपर्व्वणि ज्वरोत्पत्तिकथने चतुरशीत्यधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २८४ ॥
प्राचेतसस्य दक्षस्य कथं वैवस्वतेऽन्तरे । विनाशमगमद्ब्रह्मन् हयमेधः प्रजापतेः ।
रुद्रः सर्व्वात्मकः प्रभुः । प्रसादात्तस्य दक्षेण स यज्ञः सन्धितः कथं ।
मे ब्रूहि यथातथं ।
पुरा हिमवतः पृष्ठे दक्षो वै यज्ञमाहरत् । गङ्गाद्वारे शुभे देशे ऋषिसिद्धनिषेविते । १०३०५
ानाद्रुमलतावृते । ऋषिसंघैः परिवृतं दक्षं धर्म्मभृतां वरं ।
च स्वर्लोकवासिनः । सर्व्वे प्राञ्जलयो भूत्वा उपतस्थुः प्रजापतिं ।
ाचोरगराक्षसाः । हाहाहूहूश्च गन्धर्व्वा तुम्बुर्नारदस्तथा ।
र्व्वाप्सरसस्तथा । आदित्या वसवो रुद्राः साध्याः सह मरुद्गणैः ।
आगता यज्ञभागिनः । उष्मपाः सोमपाश्चैव धूमपा आज्यपास्तथा । १०३१०
गता ब्रह्मणा सह । एते चान्ये च बहवो भूतग्रामाश्चतुर्विधाः ।
हसा स्वेदजोद्भिजैः । आहूता मन्त्रिताः सर्व्वे देवाश्च सह पत्निभिः ।
दीप्यमाना इवाग्नयः । तान्दृष्ट्वा मन्युनाविष्टो दधीचिर्व्वाक्यमब्रवीत् ।